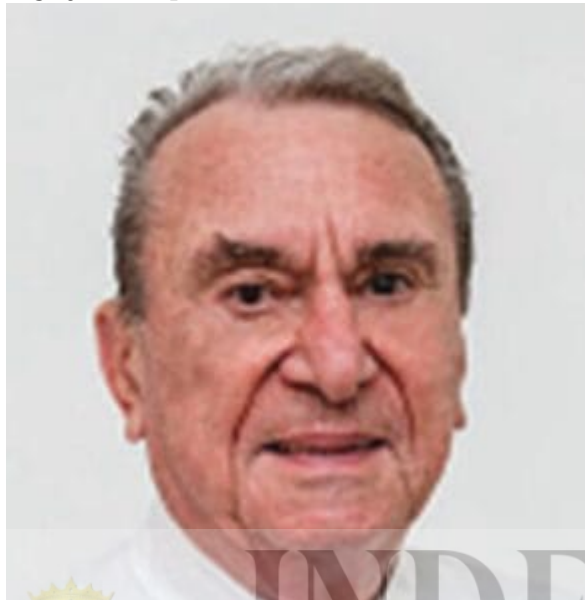

Poet, eseist, prozator, publicist, conferențiar radio (și nu numai), autor al unor prețuite lucrări de specialitate, dar și de știință popularizată, și nu în ultimul rând urmașul unei familii de deținuți politic, Dr. Corneliu Zeana se înfățișează dinaintea cititorilor săi cu un nou volum de umor în care sunt reunite epigrama și fabula, într-o configurare a unui tablou cât mai veridic al societății românești actuale. Autorul nu se dezmente nici de astă dată, rămânând cronicarul onest al unor vremuri controversate, spre a nu spune fără orizont, al căror coeficient de speranță se diminuează îngrijorător pentru a fi credibil, el resuscitează o metaforă la modă în anii imediat postdecembriști:

Mâncăm de-acum cu lingurița,
Economii de fel și fel;
Curând vom stinge luminița
Cea de la capăt de tunel
(Economii)

Într-o variantă, abandonată, a catrenului, scepticismul este exprimat pe un ton copleșitor: „Nu mai vedem nici luminița/ Cea de la capăt de tunel”. Diagnosticul acesta sever pornește de la constatări, una mai decepționantă decât alta, toate reprezentând semne ale degradării organismului social, supus experimentelor de tot soiul, ocolite fiind, parcă într-adins, doar acele care i-ar asigura revigorarea.. priverile sunt de neprivit, incongruențele se multiplică fără a mai mira pe cineva. Deghizate stângaci, subzistă vechi metehne, alături de altele noi.

De coafarea” realității nu se mai preocupă nimeni, decât cel mult în preajma unor evenimente ce abia mai pot masca aspectele detestabile ale vieții cotidiene, care au dobândit consistența unor stări de lucruri permanetizate și, în consecință, perturbatoare ale unui cod social, admitând că acesta există. Într-un cuvânt, realitățile sunt exasperante, când nu sunt sumbre. Așa, de pildă, epigramistul surprinde coexistența celor doi poli din societate, cel dominant, al sărăciei, și cel tot mai extins, al bogăției:

Partidul Suprimării Dezvoltării,
Votat e-acum pe tot cuprinsul țării
De cei cu ajutoare sociale
Și de cuprinși cu pensii speciale
(Alegeri)

Cât despre partidul nominalizat în versul prim, acesta își poate dezvălui adevărata identitate prin acronimul rezultat din abrevierea termenilor ce-l compun: este principalul partid de pe scena

politică a țării după izbucnirea din decembrie 1989. Cele două plăgi” semnalate în versurile finale ale catrenului constituie adevărate marote pentru epigramist, chiar dacă, sau, poate, tocmai de aceea ambele sunt legiferate și, deci, inexpugnabile. Este cert că autorul nu și-a propus să inventarieze toate anomaliile ce se manifestă în plan social de altfel, unele au fost tratate în volumele anterioare- dar accentul pus asupra unora dintre ele este cu deosebire grav:

E-o situație bizară

Și vreau s-o consemnez decent:

Românii sunt în Parlament

Cam tot atâți cât sunt pe-afară

(Parlamentul supradimensionat)

Alegerile și anul 2024, un an prin excelență electoral (cu patru rânduri de alegeri chiar dacă două au fost comasate) îi prilejuiește autorului o epigramă a cărei duritate redă o reacție întru totul de înțeles, venind din partea unui spirit justițiar, intolerant, pe care nu o reproducem din cauza violenței sale pamfletare, a sarcasmului neiertător.

Ea figurează sub titlul ...Alegeri 2024! Există multă încrâncenare- justificată, desigur, în epigramistica autorului. Majoritatea catrenelor epigramatice ale medicului-scriitor Corneliu Zeana au un caracter vituperant, vădind o intransigență irefrenabilă, mediul politic fiind cel care îi furnizează nu doar subiectele, ci și reflecțiile amare, împărtășite fără reținere într-o manieră ce-i este proprie. Cu toate acestea, umorul nu este decăzut din drepturile lui. Exemplificând, unui fenomen îngrijorător cum este scăderea natalității, i se dă o explicație amuzantă:

Sunt prea puțini copii în satPână și școala e pe ducă;

Motiv-i lesne de aflat:

Nu mai sunt berze să aducă

(Dispar berzele)

Îi dăm dreptate autorului, conformându-ne unei legende bine cunoscute la nivel național, invocată în ocurență pentru a „legitima” poanta, chiar dacă ni se impune adagiul, „se non e vera a ben trovato”. Ceea ce nu trebuie să ne facă a trece ușor peste sentința dureroasă din versul doi. Cum se vede, arta epigramistului constă în a aborda în cele patru versuri două subiecte/teme de interes major. Prin cele mai izbutite piese ale prezentului volum, precum și prin cele cuprinse în celelalte patru care îl preced, Dr. Corneliu Zeana onorează breasla epigramaștilor, profesioniști afirmați în domeniul satirei și umorului, aportul său fiind remarcabil, exemplar chiar. Din volumul Epigrame și Fabulații, 2024

George Corbu